

IN ANII TRECUTI ESA SUB TITLUL „UMORISTULU.”

Fôia acêsta ese totu a opt'a di!
— dar prenumerațiunile se pri-
mescu în tôte dîlele.

Pretînu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe 1/2 de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte țieri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe 1/2 de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tôtesiodienile sîbaniile prenume-
rațiunile sînt de a se trimite la Redac-
țiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4

Totu omulu sê fia omu si unguru!

Aceste maretie cuvinte se potu cetî în nr. 34 alu „Fôiei invetiatoriloru poporului,” — ce ministeriulu culteloru o imparte gratis invetiatoriloru nostri de la sate.

Acuma dara mai aveti ceva indoiêla despre intentiunile salutarie ale acestei foi?!

Si acêst'a fôia, în care se dîce, ca totu omulu sê fia omu si unguru, apare sub auspiciile cava-
lerisimului si ilustrisimului si marelui romanu Ioanu Puscariu.

Depesie telegrafice.

(Serviciu particulariu alu „Gurei Satului.”)

Selagiu-Cehu. 13. nov. Romanii din cerculu alegatoriu s'au convoitu unanimu, cã la alegerea viitôria se voru bate ei de ei, prin urmare Pist'a nu va avê lipsa sê întrebuintiedie *focosiulu* si *baltagulu* pentru ca sê omôra pe romani; de ôre ce acestu dreptu constituționalu lu-voru esercea romanii între sino.

Oradea-mare. 13. nov. Se aude, cã episcopulu nostru, pentru serviciile si sacrificiele (?) facute pana acum, se va numi cardinalu la Rom'a. Romanii se bucura fôrte de acêst'a distincțiune, sperandu cã Ilustritatea sa se va — mutá la Roma.

Blasiu. 13. nov. Dlu Pistritiu s'a scolaru pana 'n diua, s'a imbracatu cu reverênd'a cea de metasa, apoi s'a dusu la beserica si a tienutu slujba intru de lunga rebdarea pronunciametistiloru si intru sanetatea lui — Pist'a.

Osiorheiu 13. nov. Dlu Hildebrand este bolnavu, prin urmare cercetarea pronunciametistiloru s'a sistatu pentru câte-va — minute. Se suna si o fama imbucurátoria, cã marele nostru barbatu Bala-mare celu frumosu, dîlele trecute a antisiambratu la ministrulu de justitia, ca sê-lu denumésca asesoru la tabl'a regésca de aici. Dobênda mare pentru natiune, de ôre ce acum'a vomu avê si unu deregatoriu „independinte!”

Proieptulu lui Deák.

(Tradusu în romanesce.)

1. Tiér'a acêst'a se numeace Magiaria, si toti locuitorii ei sunt ungûri.
2. În tiér'a acêst'a si aerulu e ungurescu.
3. Venturile, cari sufla în tiér'a acêst'a asîrdere sunt unguresci.
4. Stelele si lun'a, cari luminéza nóptea pamentulu santului Stefanu érași sunt unguresci.
5. Sórele din ceriuri, care reversa radiele sale a supra acestei țieri constituționale asemenea e ungurescu.
6. Si în fine Domnedieu în ceriuri asîrdere e unguru, pentru cã numai ungurii au Domnedieulu lor propriu.

Ce n'am credintu.

Am credintu io multe 'n lume,
Multe secaturi si glume,
Am credintu io multe, multe
Si mai mari si mai merunte:
Numai un'a n'am credintu,
Ori câtu capulu mi-am batutu,
Ca lelea Federatiune,
S'apere ca prin minune
P'acelu omu ce-i dîcu în dosu:
Bala-mare celu frumosu.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Frate de cruce!

Am totu auditu io in vieti'a mea vorbindu-se despre camp'ia din Ardealu, am ganditu că aceea-e camp'ia ca campiele, unde sê poti merge dîle intregi fara ca sê vedi dealuri si paduri; deci acuma m'am otaritu sê facu o caletoria prin camp'ia acest'a si me luai din varmeghi'a Zarandului, — loculu placutu alu lui Teic'a Ilie, — si me dusei preste dealuri preste vâi, pana ce me tradiescu odata intr'unu satu langa Mociu, de unde s'a alesu de caputatu vestitulul constitutionalistu Iosifu Lunguretiulu.

Dupa ce m'am asediatu in cortelu la unu romanu de omenia, si dupa ce m'am cam incalditu pucintelu la manuri si la piciore, am inceputu a ne intrebâ de un'a si alta; elu me intrebâ pre mine, era io pre elu.

— Da én spune-mi dragulu meu baciule — intrebai io — departe-e camp'ia Ardealului de aci?

— Ce intrebî dta? — raspunse elu — camp'ia Ardealului? Déca dora de o dî si diumetate totu prin camp'ia ai venitu; aici inca-e camp'ia!

La cuvintele aceste mai câ n'am inlemnitu, audîndu că me aflu in camp'ia, fara ca sê scîu io ceva despre acest'a.

— D'apoi pentru ce se numesce acest'a camp'ia? Io nu vedu pe aici neci unu sîesu de dîmne ajuta, barem de 30 de pasi, ci mai multu vedu dealuri grozave, gôle ca-napulu.

— D'apoi câ chiaru pentru aceea se numesce camp'ia, pentru câ dealurile aceste suntu asié precum le-a lasatu Dumnedieu gôle-golotie, si apoi n'ai luat'u sém'a, cu ce facemu noi focu?

— La acest o cuvinte apoi esî iufara si me uitai

róta prin ograda si in urma am mai aruncatu câte o privire si prin satu.

Da ast'a-e camp'ia, despre care a scrisu poetulu nemuritoriu: Betrani, barbati, juni, teneri, din munti si din campii!? Io i-asi fi sfatuitu sê scria: „din munti si de pe dealuri,” pentru câ pe aici n'am vediutu neci unu campu

In ograda am vediutu o gramada marôca de „inesprimabile” taiate si uscate; acesta gramada era acoperita cu paie; la intrebarea mea, câ ce facu ei cu aceste, mi-raspunse câ focu.

Sê credi frate, câ am statu se me ieu de capu, pentru ce am sciutu io veni pe aici sê vedu atât'a seracia, tôte gardurile din satu erau facute de — nemica, adeca nu era de felu neci unu gardu in totu satulu; numai chiaru crism'a era ingradita cu gardu de paie, prin urmare jidovii si pe aici suntu mai bogati, decâtu alti ômeni de omenia.

Inse ap'a de beutu Ah! acest'a e minunata. Déca vrei sê bei din ea mai antâiu trebue sê-ti, faci cruce si sê-ti redici ochii catra ceriu si-apoi sê te rogi la Ddieu, ca sê-ti ajute, sê poti trece preste ea, intocma ca si candu bei lécuri pentru intarirea stomacului. Nu scii, câ ôre dulce-e ap'a acest'a séu amara.

Dupa ce am vediutu io tôte aceste, n'am mai avutu voia, sê mai zabovescu nici decâtu, ci o-am luat'o la sanetós'a de acolo si acum'a me aflu pe cale catra Pesce, unde voiu sosî nu preste multu tempu, apoi ne vomu imbratîsiâ si sarutâ.

Dupa aceste remanu alu teu

frate de cruce
Pacala.

In locu de articolu de forda.

Fratiloru de la Federatiune!

Asceptâmu cu sete observatiunile promise la renumit'a enciclica din Oradea-mare.

Ve rogâmu, fratiloru, sê nu ne faceti, ca sê asceptâmu multu si insedaru.

Câ-ci le asceptâmu cu doru.

Le ascépta totu publiculu romanescu.

Si mai cu séma:

Escelinti'a sa episcopulu din Oradea-mare, in care natiunea nu s'a insielatu.

Carturarii Gurei Satului.

Regule de train.

(Pentru preotii din dioces'a Oradii-mari.)

1. In tôte demanetiile sê dîci unu „tatalu nostru” pentru pap'a de la Roma.

2. Inainte de prandiu sê cetesci dîue ôre din fîi'a ungurésca „Religio.”

3. Dupa prandiu sê cetesci alte dîue ôre din diuariulu ungurescu „Idök Tanuja.”

4. Sér'a sê cetesci din „Pesti Hirnök.”

5. Sê inveti de a rostulu Enchiridionulu!

6. Nu cumva sê te puna pecatele a subscrîe pronunciametulu.

Numai pastrandu aceste regule vei poté sê-ti castigi grati'a fîitoriului cardinalu din Oradea-mare!

Poesia in versuri.

(Dedicata unui popa.)

Motto: Aste versuri le-am facutu tie
Fîindu eu in cocie.

Lupulow.

Clica, Clica, Enci, Clica,
Chiaru de te-a scrisu unu Vladica,
N'ai bagatu in nime frica;
Câ-ci asié faptu de nimica
N' ajunge o firfrica,
Si numai acelui strica,
Care avendu minte mica,
Cu alaiu graiu-si radica,
Lucrurile le complica,
Dreptu, dreptate mistifica,
Tindiendu dup'o ibovnica:
Escelenta titulica,
Démna d'unu burtosu Vladica.
Dar' lucrulu nu fructifica,
Ci pre mine me 'nfurnica
Ca sê scriu in cartecica:
Clica, Clica, Enci, Clica
Uite colo se burica
Unu omu si pén'a despica,
Si crediendu câ-e sâbica,
Taie 'n aeru si-lu demica!
Cine 'n lume sê nu-i dîca:
„Esti natârâu, mei badica?!”

TRÉNCA si FLÉNCA.

Tr. Én spune-mi soro Flénca pentru ce esti asié superata, dóra tí-s'a intemplatú ce-va neno rocire?

Fl. Intemplatú díó aceea, inca mare!

Tr. Ce felú, dóra tí-a morítu vr'unu pruncu?

Fl. Ba nu. Inse vedi cá acuma mái de-aprópe va vení in díeta caus'a *natiunalitatiloru* si a *uniunei Ardealului*.

Tr. D'apoi pentru aceea te intristedi tu?

Fl. Pentru aceea díó, fiindu cá atunci barbatulu mieu nu va mái poté vinde písic'a in sacú, ci va trebúi sê ésa si elú cu colóreá lá lumina.

Tr. D'apoi ce va fi de acolo?

Fl. Da aceea, cá de cum-va va vorbí bine pentru romani, se va stricá cu ungurii, éra de va vorbí reu, atunci va pune de mamaliga cu romanii, prin urmare me temu, cá in urma nu va fi nici in téca, nici in — punga.

Tr. Ó seraca Flénca!

Una proieptu.

Ar fi paguba de cumva faimós'a péna cu care s'a scrisu faimós'a enciclica a faimosului episcopu din Oradea-mare ar perí.

Trebuie, ca si posteritatea sê posíeda acestu tesauru natiunalu.

Eu propunu dara, ca acea péna sê se tramita in museulu ungurescu de Pest'a.

???

Tóte confesiunile din patria se misca si lucra intru interesulu lorú.

Tóte tienu congrese natiunale besericesci.

Numai episcopii confesiunii gr. c. romane nu facu nimica.

Scíu, cá unulu dintre ei are multu de lucru, scrie lá enciclice in favorulu unguriloru.

Inse ceialalti?

Svatu bunu.

Mergandu judele satului odata lá preambulare, intelni pe unu fecioru, carele furase unu iepure.

— Ai furatu, mei loane iepurele? — întrebá judele.

— Ce iepure?

— A carui urechi se vedu de sub sumanulu teu.

Feciorulu rusínatu voiá sê plece mái departe.

— Mei loane, i díse judele, de alta-data sêu fura iepure mái micu, sêu pórtá sumanu mái mare!

TANDA si MANDA.

T. Frate Mando! da cetit'ai tu scrisórea „bravului“ si „intieptului“ deputatu romanu (!) Georgiu Ioanoviciu, publicata intr'o fóia magiara?

M. Ba ío nu o am cetítu. Dar' én spune-mi ce-a scrisu Straluci'a sa?

T. D'apoi aceea, cá elú nu s'a oblegatu nici odata a sustiené proieptulu deputatiloru romani si serbi,

M. Asié dara totu-si are elú ce-va „intieptiune“?

T. Da én spune-mi, ce mesura intrebuintiedi tu, ca sê scíi, cari suntu romanii cei adeverati?

M. D'apoi întrebu totu déun'a pe Pist'a, si déca-mi spune elú, cá cutare si cutare romanu este omu bravu si constitutiunalu, atunci ío de locu scíu câte óre au sunatu.

T. No frate, acést'a o-ai buha-tielitu!

T. Scíi cine-e acuma omulu celu mái norocosu între toti romanii?

M. Scíu.

T. Cine?

M. Bala-mare celu frumosu.

T. Pentru ce?

M. Pentru, cá pe elú si foile unguresci lu-lauda si Federatiunea lu-apera.

T. Ce mái nou scíi de lá díeta?

M. Apoi si gimnasiulu nostru de lá Brasiovu va capetá ajutoriu.

T. Apoi dara e bine.

M. Bine si nu pré, pentru cá de acuma înainte pe profesori i va denumí ministeriulu ungurescu.

T. Apoi totusi e bine.

M. Pentru ce?

T. Pentru cá dlu Puscastele va vedé in fine, cá s'a insielatu amaru atunce, candu a scrisu, cá „in díet'a de lá Pesce de si in minoritate, inse prin potere morala vomu eluptá multu.“

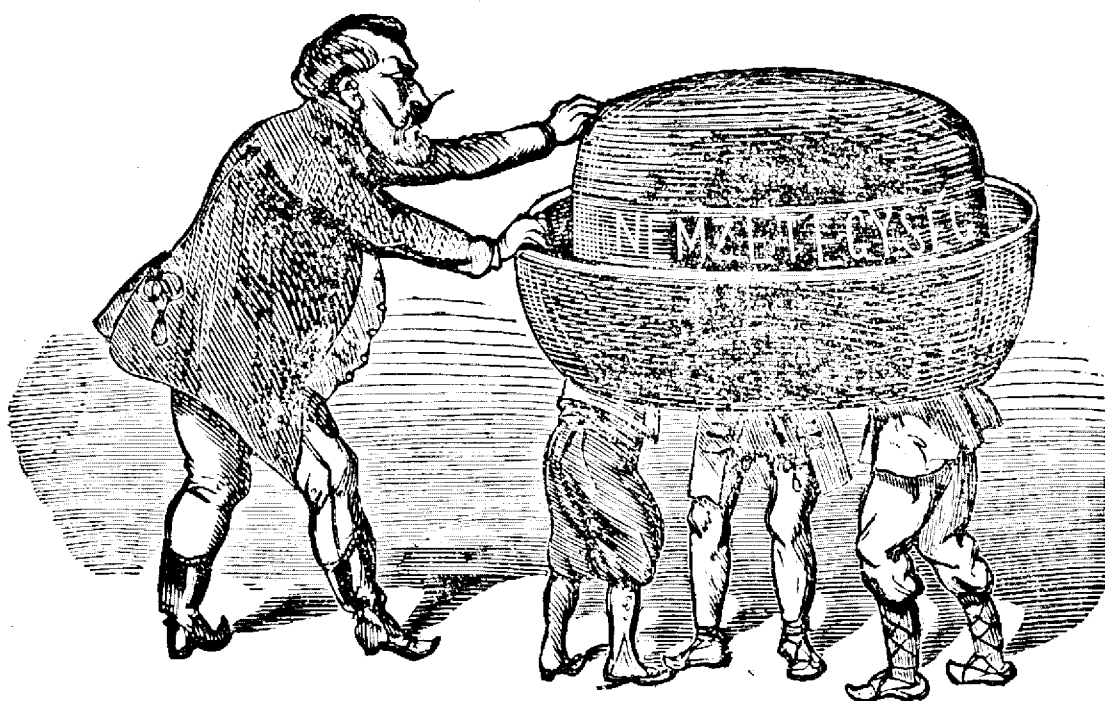
Post'a Gareí Satalui.

Calindariulu Gareí Satului pe anulu 1869 s'a pnsu sub tipariu, contíene totu elaborate si caricature nepublicate inca, si va esi cu inceputulu lui decemvre. Pretiulu 40 cr.

Tintiariulu nu musca destulu de aspru. Tramite-mi altele, dta ai talentu.

Candu in fine? Dupa dóue-spre-diece strofe in fine díci; „Candu in fine voiú plati ío detoriile mele?“ Dta dóra gandesci, cá eu sum prófetu.

Multu va trece pan' atunce. Multu díeu pan' atunce, pana candu dta voi scrie versuri bune, cari se potú publicá.

Êta cum intielege Gur'a Satului primulu paragrafu din proieptulu de lege pentru natiunalitâti.

Gur'a Satului : Ce aveti voi in gura.
Ioanu : Egal'a indreptatire unguresca.

Proprietariu, redactoru respuneiatoriu si editioru: Iosifu Vulcanu.

S'a tiparitu prin Alesandru Kocsi. Piat'i'a de pesci Nr. 9.